

vetrove razkaditi. Ta prah baje pa še dandanes po zraku leta kot nam znane svetle Janževe muhe. Drugo noč prenočil sem na ledini pred mestom Sihem (sedaj Napolis) blizu Jakopovega studenca, kjer se je pogovarjal nekdaš Jezus z grešno Samaričanko. Leži pa ta kraj med staroslavna gorama Ebal in Garizim.

Jakopov studenec nima več vode. Odhajajo drugi dan sem zadeli tu na čez 1000 glav broječo trumo ruskih romarjev. Nekateri so prišli iz dalnje Sibirije. Pet popov v velikih mašnih plaščih so molili neprenehoma svoje »lejturgije«, ljudstvo pa jim je peš spoštljivo sledilo.

Tretjo noč prenočil sem v žalostni, kameniti soteski, kjer je stalo nekdaš mesto Betel. Tu je videl oče Jakob, ko je bežal pred divjim svojim bratom Ezavom, čudovito ono nebeško lestvico.

Štiri dan ob 9. uri (10. aprila) sem na gori Skopos a pred menoj se razprostira sveto mesto Jeruzalem. Popadali smo na kolena, s svetim navdušenjem zmolili psalm 121.:

„Laetatus sum in his, quae dicta sunt mihi,
In domum Domini ibimus.“
„Veselim se besed, katere sem zaslišal,
V hišo Gospodovo bodemo stopili.“

Potem pa urno navzdol! Ob 11. uri klečim v svetem grobu pred svetim kamenom, na katerem je ležalo mrtvo telo Odrešenika. Nič, čisto nič nisem utrujen. Hvala Ti, o Jezus, izpolnjeno je hrepenenje mojih mladih let!

(Dalje prih.)

Smešnica. »Ali vam nič ne dě, če tobak kadim«, vpraša mlad pobalin, ki je bil komaj kakih 12 let star, neko staro gospo, s katero se je po železnici peljal. »Meni nič ne dě«, odgovori mu gospa prav dobro, »ako le tebi ne«.

Razne stvari.

(Visoki gostje.) V soboto so bili prevzvišeni nadškof v Solnogradu, dr. Haller in knezoškof v Brixenu, dr. Aichner pri našem mil. knezoškofu ter so si ogledali novo zidanje cerkve in samostan č. oo. frančiškanov, popoldne pa sta se prevzvišena gosta odpeljala v Celovec.

(Odlikovanje.) Gosp. France Lenček, veleposelnik na Blanci pri Sevnici, dobil je od Nj. Veličanstva zlati križec s krono, v priznanje njegovih zaslug za sadjerejo in splošnje gospodarstvo.

(Čitalnica.) V Sevnici pri Savi se snuje slov. čitalnica in je enacega društva ondi bilo že zdavna treba, saj se nemškutarija klati tamkaj vedno in brez društva se ne odpravi taka nesnaga.

(Podružnica.) Družbe sv. Cirila in Metoda v Trbovljah ima dne 30. oktobra svoje letno zborovanje v gostilni g. A. Volavška. Po zborovanju je prosta zabava in se pričakuje obilna vdeležba.

(Okrajni zastop.) Za okrajni zastop v Šoštanji se vršijo volitve dne 26. oktobra za veliko posestvo, dne 31. oktobra za mesta in trge in dne 4. novembra za kmečke občine.

(Železnica.) Na državnih železnicah se vzviša v novembru cena za osebe precej, vendar pa še ostane nižja, kakor jo imamo na južni železnici. Sicer pa na Štajarskem nimamo državne železnice.

(Kolera.) Ker je kolera tudi našim krajem jako blizu, zato je prav, da se občine nje branijo t. j. storijo vse, kar ji zapre pot v naše kraje. Kolera pa najbrž ne zna nemški, pač pa slovenski, kajti ukazi zoper njo so v Mariboru, na Ptui, v Celji in v naših trgih skorej vselej le nemški, se ve, da zato, naj jih ne razumeje,

sicer jim ne pade v zanjke. Ali pa se bojé bolj slovenske, kakor kolere?

(Šulverein.) Nemški šulverein razpisuje na novo mesto učitelja na svoji šoli v Šentilji v slov. goricah. Plače mu obeta 550 gld. in še na vrh 100 gld. iz svojega premoženja. Kateri slov. učitelj pojde za »Judeža«?

(Nesrečno) je padel klesar J. Laheta s strehe na delalnici južne železnice v Mariboru na vagon, stoječi blizu delavnice. Ni upanja, da mož ozdravi, če ravno je bil zdravnik hitro pri njem, kajti potrl si je blizu vse ude.

(Brzobjav.) Na Slatini je zmaga naša. Za župana je g. Kert izvoljen. Za svetovalce gg.: Drofenik, Veilguni, Šipec in Anderluh. Živio!

(Železnica.) Od južne železnice ima pri Grobelnem, med Poličanami in Ponikvo, potegniti se nova proga čez Šmarje, Slatino, Rogatec doli do Krapine. Ako se štajarski dež. zbor izreče za to, lahko se začne le-ta proga delati že prihodnjo spomlad. Okrajni zastop v Celji se vdeleži, po sklepu dne 10. oktobra, pri tej železnici za 20.000 fl.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru sto darovali č. gg. Jožef Zidanšek, profesor bogoslovja v Mariboru 5 fl., Fr. Mikuš, kaplan v Šentjuriji 4 fl., Jakob Menhart, kaplan pri Veliki nedelji 3 fl. in Mart. Osenjak, župnik v Vurberku 2 fl.

(Pretep.) Dne 8. oktobra je opoldne bil na trgu v Ljutomeru čuden prizor. Nek dijak z vsenčilišča je pridno z bičem mahal po hrbtiščih znanega barona, ki je sicer v javni službi pa ima še časa za druge reči. Smeha je bilo torej na trgu po volji.

(Nesreča.) V nedeljo, dne 11. septembra je povozil tovarni vlak necega delavca iz Trbovelj na tiru med Zagorjem in Trbovljami. Mož ga je imel brž precej v glavi ter jo je mahal po železnici, dokler ga ni došel vlak. Ta mu je odtrgal roko in razbil precej glavo, sicer se je pa mož prišel do bližnje hiše, pa še vedel ni, da je — brez roke.

(Umrl.) Je dnes zjutraj preč. g. Kristof Kanduth, kn. šk. konsistorijalni svetovalec in svoje dni župnik stolne cerkve v Mariboru, pri usmiljenih bratih v Gradeči, po dolgi bolezni v 63. letu svoje dobe. Naj počiva v miru!

(Tatvina.) Dne 11. oktobra je policija v Mariboru dva mlada zakonska zajela ter ju izročila c. kr. okr. sodnji. Pri njima so našli zlat prstan z velikim biserom, ki sta ga v Celovec ukradla. Kakor je podoba, sta oba iz rodú krivonoscev.

(Požar.) Dne 12. oktobra je zgorelo stanovanje in gospodarsko poslopje J. Sirka, posestnika pri Sv. Jakobu v slov. goricah. Žveplenke v roki otrok so bile tudi tukaj krive požara.

(Šola.) Okr. šolski svet na Dunaji je odločil, da se po tamošnjih ljudskih šolah pač smejo otroci pokrižati, ne pa besedij spremljajočih znamenje križa izgovoriti. Reci se torej človek, da verske šole ni treba!

(Nagla smrt.) V tem tednu sta umrla dva gospoda v Mariboru na naglem: M. Radlegger, stavbarski mojster, ker je padel na stopnicah in J. Prokupek, c. in kr. stotnik, ki ga je kri zalila.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. France Vračun, kaplan v Št. Lovrenci na kor. železnici, je postal ondi provizor in č. g. Anton Pintarič, kaplan pri Sv. Vrbanu v slov. gor., pride tje za kaplana; novomašnik č. g. Ivan Jodel, doslej duh. pomočnik v Št. Lovrenci, pojde pa za kaplana k Sv. Vrbanu.

Loterijske številke.

Trst 15. oktobra 1892:	62, 59, 1, 5, 39
Linc „ „ „	36, 48, 82, 90, 54